

ANNE BABA TUTUMLARI

Aile çocuğun sosyal deneyimler yaşadığı ilk yerdir. Kişilik gelişiminde ailenin çok önemli bir rol oynadığı bilinmektedir.Çocuğun aile ortamında olumlu kişilik özellikleri geliştirmesi, iyi bir eğitim alması ve bütüncül olarak gelişimi için ailenin çocuğa karşı sergilediği tutumlar çok önemlidir. Aile bireyleri çocuğa sağlıklı tutumlar sergilemelidir.

Otoriter Tutum

Bu tutumu benimseyen anne babalar çocuklarıyla daha az sıcak ilişki kurarlar. Kurallar katı bir şekilde uygulanır ve itaate önem verilir. Ailenin istediği davranışlar yerine getirilmediğinde çocuk cezalandırılır. Otoriter tutuma sahip ailelerin çocukları daha bağımlı ve daha zayıf ilişkilere sahip olabilirler. bu tutuma sahip ailede yetişen çocuklar daha itaatkar ve saldırgan olma eğilimindedir. Bu ailelerde yetişen bireylerde stres, tedirginlik, kararsızlık ve özgüven eksikliği görülebilir.

İnternetteki çocuk videolarına gülüp, onları beğenip kendi yanında oturan çocuğumun g lk n  kaçıran insanlar var. İnsanoğlu kendine bahçedimiy güzellikleri görmemeyi nasıl da beceriyor...

Şemin Çakıcı

İlgisiz Tutum

İlgisiz anne babalar çocuğın isteklerine karşı herhangi bir sınırlama getirmezler ve onun istek ve gereksinimlerine karşı kayıtsız davranırlar.Çocuklarını önemsemezler.

Bu ailelerde yetişen çocuklar; zamanla olumsuz davranışlar göstermeye başlarlar, dikkat çekmeye çalışırlar ve saldırgan, iletişim problemi yaşayan, özgüveni düşük bireyler olabilirler.

Aşırı İzin Verici Tutum

Bu tutuma sahip anne babalar çocuklarının isteklerini mantıklı olmasa bile yerine getirirler. Çocuğın sınırlanmaz ve sınırsız özgür olabilecekleri bir ortam oluşturulur. Çocuğın hatalı davranışları kabul görür.

Bu tutumla yetişen çocuklar; daha bağımlı bireyler olurlar, sosyal açıdan daha az sorumluluk alma eğilimi gösterirler, sosyal gelişim ve özdenetim konusunda daha fazla sorun yaşarlar ve doğruyu yanlış ayırt etmede zorlanan bireyler olabilirler.

Tutarsız Tutum

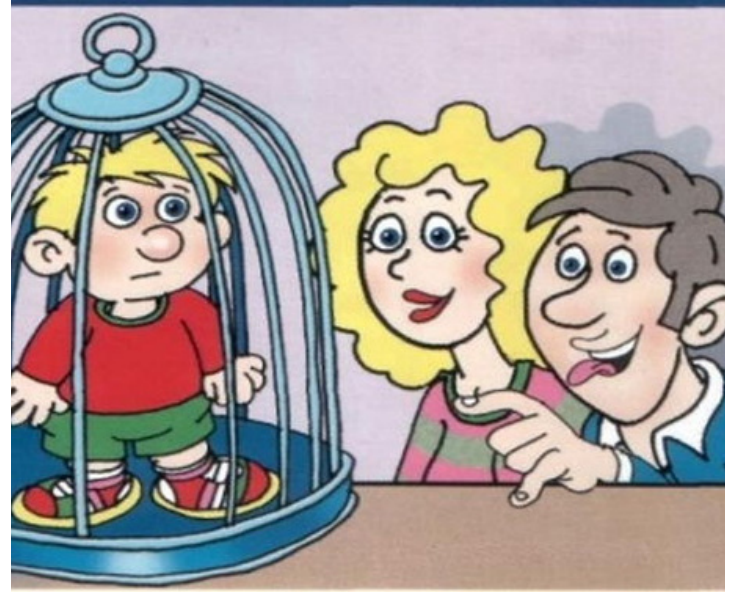
Bu tutuma sahip anne babalar aşırı hoşgörölü tutum ile otoriter tutum arasında gidip gelirler. Bu tutumu benimseyen ailelerde aynı çocuk için ebeveynlerden birinin doğru bulduğu davranışı diğeri yanlış olarak değerlendirmektedir.

Bu tutuma sahip ailelerde yetişen çocuklar; karar vermekte zorlanan, diğeri insanlara güven duyamayan, dengesiz, tutarsız, isyankar ya da aşırı boyun eğici bireyler olabilirler.

Aşırı Koruyucu Tutum

Bu tutuma sahip anne babalar çocuklarını aşırı derecede korur ve kontrol ederler. Çocuğun yapabileceği pek çok şey anne baba tarafından yapılır ve böylece çocuğun kendi deneyimleri yoluyla öğrenmeleri engellenir.

Bu tutuma sahip ailede yetişen çocuklar kendini savunamayan, karar verme becerileri gelişmemiş ve kendi işini yapamayan bireyler olabilirler.

Mükemmelliyetçi Tutum

Bu tutuma sahip anne babalar, yaşantıları boyunca ulaşamadıkları amaçlara çocuklarının potansiyellerine bakmaksızın ulaşmasını beklerler. Çocuktan beklentileri yüksektir ve çocuklarının hata yapmalarını kabullenemezler.

Bu tutuma sahip ailede yetişen çocuklar; hep başarıya yönelik çalışırlar ve istedikleri seviyeye ulaşamadıklarında hayal kırıklığı yaşarlar, çoğu zaman beceriksiz hissederler. Kendinin değersiz ve başarısız olduğunu düşünürler.

Demokratik Tutum

Anne baba tutumları arasında en sağlıklı olan bu tutumda çocuklara hoşgörölü, güven verici ve destekleyici yaklaşım sergilenir. Bu tutuma sahip anne babalar çocuklarına sıcak davranır ve koşulsuz sevgi-saygı gösterir. Çocuklarının her durumda düşüncelerini belirtmelerini ve paylaşımlarını desteklerler. Anne baba davranışları birbirleriyle tutarlı ve kararlıdır. Bu tutuma sahip aileler her çocuğun kendine özgü bir gelişim kapasitesi olduğunu bilirler ve ona göre davranırlar. Aileler çocukları ile ortak etkinliklerde bulunurlar ve onlara sorumluluk veriler; gerektiğinde çocuklarına yardımcı olurlar. Çocuğun kendini ifade edecek ortamlar oluştururlar.

Bu tutuma sahip ailelerin çocukları; sosyal ve duygusal anlamda yeterli, kendine güvenen, uyumlu, yaratıcı, bağımsız, sorumluluk sahibi bireyler olurlar.

Ailelere Öneriler

- Çocuklar kimseyle kıyaslanmamalıdır.
- Çocuk koşulsuz sevilmelidir. "Şöyle davranırsan seni severim, şunu yapmazsan seni sevmem." gibi söylem ve davranışlar çocuğun ruh sağlığını olumsuz yönde etkiler.
- Çocuğun olumsuz davranışları yerine olumlu davranışları ön plana çıkarılmalıdır.
- Çocuklara birer birey olarak saygı gösterilmelidir.
- Çocukların duygularını rahatlıkla ifade edebilecek ortamlar oluşturulmalıdır.
- Çocuklara uygun kurallar koyulmalı ve bu kuralın gerekçesi açıklanmalıdır. Örneğin " Yemeği bitirmelisin çünkü bu seni hastalıklardan korur."
- Çocuklara günlük yaşamda karar verme davranışı kazanabilmeleri için ortamlar sağlanmalıdır.
- Çocukların günlük yaşamda problem çözme becerileri desteklenmelidir.
- Aileler çocuklarına nitelikli zaman ayırmalıdır.
- Çocuklara gelişim düzeyine uygun sorumluluklar verilmelidir.